

Kuusalu Keskkooli ainekava gümnaasiumile

Ainevaldkond: Keel ja kirjandus	Kursus: Identiteet ja eesti kirjandus
Kursuse maht: 35 tundi	
Õppe- ja kasvatusesmärgid:	
Õpetusega taotletakse, et õpilane:	
<ol style="list-style-type: none">1) mõistab kirjanduse ühiskondlikku, ajaloolist, rahvus- ja maailmakultuurilist tähtsust ning selle rolli individuaalse ja kollektiivse identiteedi kujundamisel;2) arendab ja rakendab oma loovvõimeid, koostab eri laadis ja žanris tekste, väljendab ennast nii suuliselt kui ka kirjalikult, lähtudes eesmärgist, situatsioonist ja kontekstist;3) tunneb mitmekülgsemalt ja sügavamalt kirjandusteose poeetikat, tekstianalüüsi ja -tõlgenduse eri võimalusi, avab kirjanduse põhiliikide suhteid ja vorme;4) mõistab kirjanduskeele kujundlikkust selle mitmetähenduslikkuses, kujundab kirjanduse kaudu oma esteetilisi ja eetilisi hoiakuid, seostab kirjandust teiste kunstiliikide ja eluvaldkondadega;5) loeb eri laadis ja žanris eesti ja maailmakirjandusteoseid, analüüsib ja tõlgendab neid eri vaatenurkadest, näeb kirjandustekstide kaudu maailma ja iseenda mõistmise võimalusi.	
Õppeaine kirjeldus:	
<p>Kursus „Identiteet ja eesti kirjandus“ keskendub identiteediloomele, eeskätt sotsiaalse, rahvusliku ja kultuurilise identiteedi kujutamisele eesti kirjanduse näitel. Kursus aitab õpilasel mõista kirjanduse rolli identiteetide peegeldaja ja kujundajana, ühtlasi näidata, kuidas identiteedid ajas ja ruumis dünaamilise ja dialoogilise protsessi käigus muutuvad, samastumist ja eristumist võimaldavad. Kursuse fookuses on rahvusliku identiteediga – eeskätt eestlusega – seotud teemad ja probleemid nii ajaloo kui ka tänapäeva vaatenurgast. Laiemalt käsitletakse mitmesuguseid rahvuskultuurilisi identiteete, mille tuumväärtused avanevad kirjanduslike narratiivide (lugude) ja kujundite (sümbolite) kaudu. Teoste valik suunab õpilast lugema Eesti 10 autorite loomingut ja väärtustama seda kui rahvuskultuurilist identiteeti vahendavat lugemisvara.</p>	
Lõiming teiste ainevaldkondade õppeainetega:	
<p>Kursusel käsitletav õppesisu ja taotletavad õpitulemused võimaldavad kujundada üldpädevusi, esmajoonel kultuuri- ja väärtuspädevust ning sotsiaalset ja kodanikupädevust: oluline on hinnata inimsuhteid ja -tegevusi väärtushoiakute ja moraalnormide seisukohast; tajuda, analüüsida ja väärtustada oma seotust teiste inimeste ja ühiskonnaga, maa- ja linnakeskkonnaga, oma ja teiste maade ning rahvaste kultuuriga; olla salliv ja koostööaldis ning panustada ühiste eesmärkide saavutamisse; teadvustada ja järgida üldinimlikke ning ühiskondlikke väärtusi; väärtustada inimlikku ja kultuurilist mitmekesisust ning toimida aktiivse ja vastutustundliku kodanikuna; tunnustada ja austada kollektiivide, sh religioosset ja rahvuslikku omapära; toetada eri ajastute ja ühiskonnaelu kajastavate tekstide lugemise kaudu sotsiaalse sidususe kujunemist, jne.</p> <p>Kursuse õppesisu käsitledes saab kujundada kõiki keele ja kirjanduse valdkonnapädevusi ning toetada teisi ainevaldkondi, sealhulgas mõista kirjanduse ühiskondlikku, ajaloolist ja kultuurilist väärtust ning tähtsust õpilase arengus; väärtustada kirjandust kui rahvuskultuuri kandjat ja avaliku suhtluse vahendit; teadvustada keelt identiteedi osana; mõista, analüüsida ja hinnata kriitiliselt erinevaid kirjandustekste ning eri allikates ja keskkondades pakutavat teavet; arendada lugedes oma tunde-, kogemus- ja mõttemaailma; täiendada enda keele- ja kultuuriteadmisi; uurida ja võrrelda ühiskondlikke ja kultuurilisi sündmusi ning nähtusi nii mineviku kui ka tänapäeva vaatepunktist, ka</p>	

ajateljele asetatuna (lõiming ajalooa), vaadelda kollektiivseid identiteete ühiskonnaprotsesside dünaamika kontekstis (lõiming ühiskonnaõpetusega), tunnetada rahvuskultuurilist identiteeti keelelise identiteedi omandamise kaudu (lõiming eesti keelega), jne;

Kursus toetab **lähivate teemade** „Kultuuriline identiteet“ ja „Väärtused ja kõlblus“ käsitlemist, kus õpilasel on oluline: mõista ennast kultuuri kandjana, edasiviija ja vahendajana; suhtuda sallivalt ja lugupidavalt teiste kultuuride esindajatesse, nende tavadesse ja loomingsusse, taunida diskrimineerimist; õppida tundma ning väärtustama oma ja teiste kultuuride pärandit ja eripärasid; õppida tundma ning võrdlema mineviku ja nüüdisaja ühiskondade kultuurilist mitmekesisust; omandada teadmisi rahvuskultuuri kujunemise ja muutumise kohta; analüüsida kriitiliselt ja argumenteeritult väärtusi ja kõlbelisi norme, erinevaid väärtussüsteeme ja nende seoseid ajaloolis-kultuurilise kontekstiga, religiooni ja maailmavaatega; arutleda isiklike väärtushoiakute ning kõlbeliste tõekspidamiste üle, tegutseda erinevaid vaateid ja seisukohti respektides; mõista, et mitmekesisus on ühiskonna rikkuse ja arengu tingimus, jne.

Kirjandusõpetuse õpitulemuste saavutamist toetavad kirjandusteostel põhinevad mängufilmid ja kirjanike elulugudest ajendatud dokumentaalfilmid, samuti kirjandusteemalised audio- ja videomaterjalid veebikeskkondades, sh raadio- ja telesaated (vt ERRi arhiivist). Nii võib käsitletavaid kirjandusteoseid lõimida selliste eesti filmidega nagu „Nimed marmortahvil“, „Seltsimees laps“, „Tõde ja õigus“, „November“, „Sügisball“ jt. Eesti kirjandusklassika lavastuste ühiskülastused erinevates teatrites on hea viis kinnistada kirjandustundides õpitut ja tekitada klassis väärtuspõhiseid ühisarutlusi. Soovitav on viia õpilased õppekäigule kirjandusmuuseumidesse, näiteks Kurgjale ja Pärnusse (Jakobsoni ja Koidula muuseumid), Albule ja Kadriorgu (Tammsaare muuseumid). Nõukogude kirjanduse käsitlemisel on abi Vabamu ja KUMU külastamisest (nt lõiming nõukogude kunsti ja propagandaga).

Õppesisu	Õpitulemused:
<p>Kirjandus eestlaste rahvusliku identiteedi kujundaja ja peegeldajana. Rahvuslikud narratiivid, sümbol- ja väärtussüsteemid kirjanduses. Läti Henriku kroonika. Eesti kirjanduse ja eestluse teke (nt Kristjan Jaak Peterson, Friedrich Robert Faehlmann). Rahvuslik ärkamisaeg (nt, Lydia Koidula, Friedrich Reinhold Kreutzwald „Kalevipoeg“, Eduard Bornhöhe „Tasuja“). Ärkamisaja sündmuste ja isikute kujutamine kirjanduses (nt Maimu Berg „Seisab üksi mäe peal“, Jaan Kross „Taevakivi“, „Pöördtoolitund“, Madis Kõiv ja Vaino Vahing „Faehlmann“, Loone Ots „Koidula veri“). Vabadussõda ja omariikluse sünn (nt Albert Kivikas „Nimed marmortahvil“, August Gailit „Isade maa“, Peet Vallak „Epp Pillarparti Punjaba potitehas“).</p> <p>Eestlase ja eestluse kujutamine kirjanduses. Põlvkondlikud püüdlused ja ideaalid, väärtused ja traditsioonid (nt Noor-Eesti ja Siuru; Eduard Vilde „Mäeküla piimamees“, August Gailit „Toomas Nipernaadi“, Anton Hansen Tammsaare</p>	<p>Õpilane:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) loeb läbi vähemalt kolm proosa- või draamateost ja ühe luulekogu, vahendab oma lugemis- ja kultuurikogemust nii rühmaaruteludes kui ka individuaalses tekstiloomes; 2) analüüsib ja tõlgendab erinevate identiteedivormide kujutamist eri ajajärkude kirjandusteostes, kirjutab loetud teoste tuginedes arutluse; 3) kirjeldab ja võrdleb kirjandusteoste tuginedes eestlase kultuurimälu ja väärtusmaailma muutumist eri ajajärgudel; 4) arutleb loetud teosele või tekstikatkendile tuginedes ühiskondlike ja kultuuriliste teemade, probleemide ja sündmuste üle ning toob nende kohta tekstist näiteid; 5) analüüsib ja tõlgendab loetud proosa- ja draamateoste sisu ja vormivõtete ühtsust: nimetab teema, sõnastab probleemi ja peamõtte, iseloomustab tegevusaega ja -

„Tõde ja õigus“ I osa, „Ma armastasin sakslast“, Mats Traat „Tants aurukatla ümber“, Jaan Kross „Wikmani poisid“, „Paigallend“, Emil Tode „Piiririik“, Andrus Kivirähk, „Mees, kes teadis ussisõnu“, Indrek Hargla „French ja Koulu“, Ervin Õunapuu „Eesti gootika“, Mehis Heinsaar „Esimese eestlase jutustus“, Urmas Vadi „Neverland“, Mihkel Mutk „Eesti ümberlõikaja“; Juhan Smuul „Polkovniku lesk“, Jaan Tätt „Ristumine peateega“). Eestlase kuvand luules (nt Juhan Liiv, Karl Ristikivi, Mats Traat, Kalju Lepik, Hando Runnel, Paul-Eerik Rummo, Kivisildnik, fs, Jürgen Rooste, Chalice, Kristiina Ehin).

Mälu- ja traumakirjandus. Teine maailmasõda ja selle järelmõjud, nõukogude okupatsioon (nt Viivi Luik „Seitsmes rahukevad“, Arved Viirlaid „Ristideta hauad“, Jaan Kross „Väike Vipper“ ja „Eesti iseloom“, Heino Kiik „Maria Siberimaal“, Ene Mihkelson „Katkuhaud“, Leelo Tungal „Seltsimees laps“, Lilli Luuk „Kolhoosi miss“, Carolina Pihelgas „Vaadates ööd“; Jaan Kruusvall „Pilvede värvid“). Eestlane paguluses (nt Karl Ristikivi „Hingede öö“, August Gailit „Üle rahutu vee“, Helga Nõu „Tiiger, tiiger“, Valev Uibopuu „Keegi ei kuule meid“). Memuaarid, omaeluloolisus ajaloo taustal (nt Raimond Kaugver „Nelikümmend küünalt“, Jaan Kaplinski „Seesama jõgi“, Andrei Hvostov „Sillamäe passioon“, Viivi Luik „Kuldne kroon“). Trauma- ja haiguskogemus luules (nt Ene Mihkelson, fs, Tõnis Vilu, Carolina Pihelgas).

Kollektiivsete identiteetide kajastusi

kirjanduses. Kirjaniku identiteet ja positsioon Eesti ühiskonnas. Sotsialistliku realismi kaanon (nt Juhan Smuuli poeemid). Kuldsed kuuekümnendad ja luuleuuendus (nt Artur Alliksaar, Paul-Eerik Rummo, Jaan Kaplinski, Viivi Luik, Hando Runnel, Jüri Üdi). Murdekeelne kirjandus (nt Mats Traat, Nikolai Baturin, Madis Kõiv, Kauksi Ülle, Aapo Ilves, Merca). Baltisaksa kirjandus (nt Siegfried von Vegesack „Jaschka ja Janne“). Eestivene kirjandus (nt Igor Kotjuh, Andrei Ivanov, P.I. Filimonov, Sveta Grigorjeva). Subkultuurilised identiteedid (nt punk- ja räppluule). Põlvkondlik

kohta, jutustaja vaatepunkti, tegelassuhteid ja -kõnet, sündmustikku ja kompositsiooni;

- 6) analüüsib ja mõtestab luuletuste sisu ja vormivõtete ühtsust: nimetab teema ja põhimotiivid, iseloomustab lüürilist aegruumi ja vaatepunkti, seostab kujundiloomet, meetrikat ja stroofikat sisuga, kirjeldab luuletuste meeleolu ning avab nende tähendusi;
- 7) kasutab tekstianalüüsis õigesti kirjanduse põhimõisteid ja laiendab kirjandustekstidele tuginedes oma sõnavara.

identiteet ja kirjandusrühmitused (nt etnofuturism ja Hirohall, NAK, Erakkond, ZA/UM, Värske Rõhu põlvkond). Sooline identiteet (nt Elo Viiding, Triin Soomets, Maarja Kangro, Sveta Grigorjeva, Kristiina Ehin, Jim Ashilevi).

Loodus ja keskkond identiteedi kujundajana.

Paigaidentiteet minevikus ja tänapäeval, eestlase muutunud elukeskkond (nt Anton Hansen Tammsaare „Tõde ja õigus“, August Mälg „Õitsev meri“, Juhan Smuul „Muhu monoloogid“, Mati Unt „Sügisball“, Tõnu Õnnepalu „Paradiis“, Valdur Mikita „Kukeseene kuulamise kunst“).

Looduslühirika (nt Juhan Liiv, Ernst Enno, Villem Grünthal-Ridala, Debora Vaarandi, Carolina Pihelgas, Andrus Kasemaa). Kliimakriisi väljendusi (nt Jaan Kaplinski, Hasso Krull, Maarja Pärtna). Kodupaigakirjandus (nt oma piirkonna kirjaniku looming). Eestlane võõrsil, reisikiri (nt Viivi Luik „Varjuteater“, Tõnu Õnnepalu „Pariis“, Minu-sarja raamatud).

Mõisted: identiteet, kirjanduskaanon, murdeluule, mälu kirjandus, pagulaskirjandus, punkluule, rahvuskirjandus, reisikiri, räppluule, subkultuur, sümbol, traumakirjandus.